

Məmmədəğa Umudov:

“Həmişə ideal sandığım – bizim xalq musiqimiz olub...”

Mənəvi dəyərlərimizdən söz açanda ilk yada düşən, heç sözsüz ki, musiqimiz olur. İstər xalq musiqisi, istərsə də simfonik musiqimiz... Bəstəkarlarımız klassik Avropa musiqisini şərq musiqisi ilə məhəretlə sintez etməklə göstərdilər ki, çoxjanrlı Azərbaycan musiqisi klassik Avropa musiqisinin ən mühüm elementlərini belə özündə əks etdirməyə qadirdir.

Bu gün həmin irsin davamçılarından biri – simfonik, eləcə də kamera musiqisi sahəsində çalışan bəstəkar, Azərbaycan Milli Konservatoriyasının müəllimi, əməkdar incəsənət xadimi, professor Məmmədəğa Umudov yaqın ki, çox məsələlərdə “sarı simə” toxunasıdır.

– *Məmmədəğa müəllim, yazdığınız əsərləri dinləyib həmin musiqini birbaşa “özününkü” sayan dinləyicilər, ola bilsin, özünüzlə, sənət yolunuzla o qədər dərindən tanış deyil. Belə deyək də... “ciddi” musiqi*

ilə məşğul olan müəlliflər adətən üzdə olmağı, şəxsi həyat və düşüncələrini qabartmağı o qədər də xoşlamır. Bəlkə, biz söhbətimizi başqa yöndə quraq ki, dərgimizin oxucuları da sizi daha yaxından tanısin...

– Etirazım yoxdur. Qoy siz deyən olsun... Ondan başlayım ki, mən Bakının qədim kəndlərindən biri olan Əmircanda, yəni Xilədə dünyaya göz açmışam. Hələ kiçik yaşlarımdan atam məni kəndimizdəki mədəniyyət sarayında olan tar dərnyəinə yazdırmışdı. Yaxşı yadımdadır, nənəm bir əli ilə uzun çadrasının ətəklərini tutar, o biri əliylə də əlimdən yapışaraq məni tar dərsinə aparardı. O zaman dəbdə olan not dəftərləri də nənəmin əlində olardı. Orda ilk musiqi müəllimim Sabir Ramazanov olub. 1964-cü ildə Aşef Zeynallı adına Bakı Orta İxtisas Musiqi Məktəbinə qəbul olundum. Musiqi məktəbində ixtisas üzrə müəllimim Akif Novruzov idi, eləcə də muğamdan

Kamil Əhmədov mənə dərs deyirdi. Hər iki müəllimim tar ifaçılığı üzrə ən peşəkar müəllimlər hesab olunurdu. 1968-ci ildə musiqi texnikumunu bitirdim. Sonra Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasında ifaçılıq fakültəsinin tar ixtisası üzrə təhsilimi davam etdirdim. Və beləliklə də, musiqi mənim həyatımın əsas hissəsinə çevrildi. 1973-cü ildə tar ixtisası diplomunu alıb həmin il yenə də Ü.Hacıbəyov adına Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasının bəstəkarlıq fakültəsinin 2-ci kursuna, tanınmış bəstəkar, xalq artisti, professor Cövdət Hacıyevin sinfinə daxil oldum. Bu, artıq mənim musiqi həyatımda yeni bir mərhələnin başlanğıcıydı.

Bəstəkarlıq fakültəsi elə bir yerdir ki, tələbələr daha çox orda oxumaq istəyir. Məsələn, mən elə tələbə tanıyıram ki, Qara Qarayevdən xahiş edib ki, böyük bəstəkar onu bir il də əlavə olaraq kursda saxlasın. Yaxşı bəstəkarın sinfində təhsil almaq musiqiçinin ən böyük şansındır. Bu sahədə mən də özümü şanslı insan hesab edə bilərəm. Azərbaycan bəstəkarlıq məktəbinin inkişafında misilsiz xidmətləri olmuş Cövdət Hacıyevi o zaman musiqiçilər “canlı ensiklopediya” adlandırır.

Nə sualın olsaydı, ondan soruşardım və Cövdət müəllimin cavabı dərhal hazır idi.

M. F. Axundovun
Azərbaycan Milli
Kitabxanası